

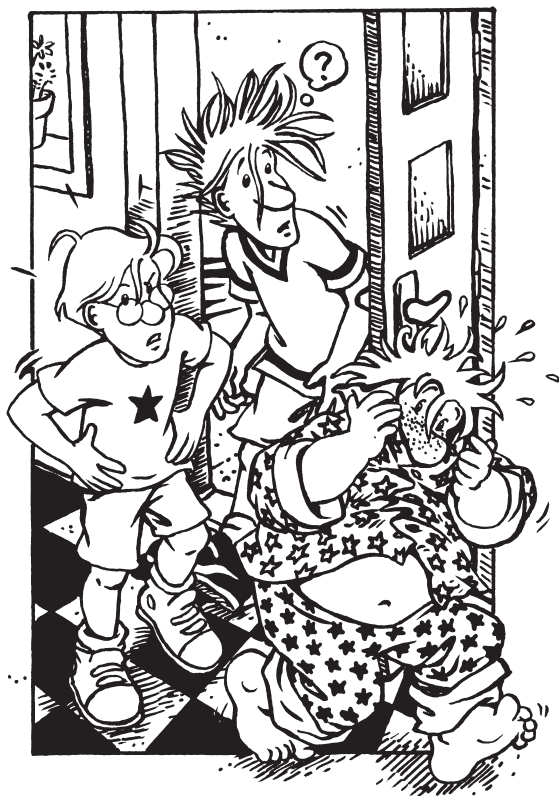
Vrtuľové lietadlo

Keď prvé slnečné lúče zaliali izbu jasnou červenou farbou, Jupiter Jonas ešte hlboko a tvrdo spal. Práve sa mu snívalo o obrovskom hotdogu a vôbec nepočul, ako vtáky vítajú veselým štebotom nastávajúci deň. Až keď sa do ich čvirikania zamiešal tlmený hukot motora, celý vynervovaný si stiahol vankúš na hlavu. Hukot bol stále silnejší a silnejší, až sa nakoniec sen o hotdogu načisto rozplynul. Jupiter prudko odhodil vankúš z tváre a otvoril oči. Mal pocit, akoby sa hukot motora k nemu približoval. Zvedavo vyskočil z postele, odhrnul záclonu a žmurkal na vychádzajúce slnko.

Tomu, čo uvidel, nemohol uveriť. Rovno naňho sa rútilo vrtuľové lietadlo. Stroj letel tak nízko, že by ho Jupiter poľahky trafil aj kameňom. Vydesený prudko zatiahol záclonu a skryl sa za lavičku pri okne. Až na poslednú chvíľu sa lietadlo zdvihlo do výšky a prehrmelo ponad dom.

Tentoraz už načisto precitol. „Čo to bolo za blázna?“ Jupiter nevychádzal z údivu a vybehol z izby. „Teta Matilda, strýko Titus! Aj vy ste to počuli?“ kričal a letel dolu schodmi. Keď rozčúlený vletel do dverí, obidvaja sedeli v kuchyni a raňajkovali.

„A čo sme mali počuť?“ spýtal sa strýko začudovane.

„Predsa to lietadlo. Myslel som si, že sa zrúti rovno do mojej spálne.“

Strýko odložil noviny a pokrútil hlavou. „Tu dole sme vôbec nič nepočuli. Jednak tu hučí rádio a jednak sa tvojej tete už od samého rána nezatvorili ústa.“

Jeho žena, ako obyčajne, túto poznámku prepočula. Podala Jupiterovi pohár mlieka a položila mu ruku na plece. „Pravdepodobne si nepočul budík, ktorý ti pred polhodinou zazvonil. Peter a Bob tu budú už každú chvíľu.“

Jupiter pozrel na kuchynské hodiny. Poriadne zaspal. Rozbehol sa do kúpeľne, keď sa práve otvorili domové dvere. Boli to jeho dvaja kamaráti.

„To hádam ani nie je možné! Najprv aby sme presne o šiestej stáli na rohožke, a Jupiter tu nakoniec ešte pobehuje v pyžame,“ bedákal Bob Andrews.

„Len žiadnu paniku!“ zakričal strýko Titus z kuchyne. „Jedna minúta hore-dolu. Jupiter si ešte rýchlo umyje zuby a vy si medzitým dáte chlebič s marmeládou. Dnes budeme toho nakladať až-až a potrebujeme veľa sily.“

O chvíľu už všetci stáli na verande a lúčili sa s tetou Matildou.

„Tu máte, zabalila som vám niečo pod zub. Dávajte si na seba pozor a nedovlečte zasa iba samý šrot!“ volala za nimi.

„To nie je šrot, ale cenný materiál!“ zakričal jej strýko Titus nahnevane naspäť. Otvoril starý pikap a posadil

sa za volant. Jupiter, Peter a Bob sa natlačili vedľa neho na predné sedadlo.

Vyšli z dvora šrotoviska a zahli na hlavnú cestu.

„S čím vám máme dnes pomôcť, pán Jonas?“ vyzvedal Peter Shaw a nahol sa dopredu.

„Hneď vám to poviem,“ začal strýko Titus. „Preto som si vás zavolať hneď ráno, lebo som prevzal naozaj veľkú objednávku. Na okraji Rocky Beach je malé športové letisko. Máme tam vyprázdniť nejaké priestory. Ale nemám tušenia, čo všetko tam bude. Za celé doobedie dostanete, ako sme sa už dohodli, každý desať dolárov.“ Jupiter, Peter a Bob často pomáhali strýkovi Titusovi. Práca bola väčšinou dosť namáhavá, ale bola to jedna z mála možností, ako si zvýšiť vreckové.

Po niekoľkých kilometroch sa cesta rozdvojovala a pikap odrazu hrkotal po prašnej hrboľatej ceste.

„O chvíľu asi vyvrátim celé raňajky,“ zamrmlal Bob a otvoril okno.

„Buď rád, že vôbec niečo v žalúdku máš,“ zazrel naňho Jupiter. „Ja som ráno ani nemal čas, aby som si dal niečo do úst.“ Pri týchto slovách otvoril škatuľu s jedlom od tety Matildy a vybral si chlebík so salámou. Práve chcel doň zahryznúť, keď odrazu znovu začul silný zvuk motora.

„Aha, už je tu zasa ten blázon! Ako aj dnes ráno. Stavím sa, že prihrmí tesne nad zem. Pozor!“ Jupiterove obavy boli oprávnené a tentoraz to videli všetci. Zozadu sa

približovalo malé lietadlo a tesne nad zemou preletelo ponad auto. No ani sa nestihli spamätať z prvého šoku, a preletelo znova tesne popred nich. Za sebou ťahalo vo vzduchu dlhý, trepotajúci sa pás látky.

„Viem, čo to je!“ snažil sa Peter prekričať hukot. „Je to lietadlo na reklamu. Vlečie za sebou kus handry ako reklamný plagát.“

Strýko Titus obrátil hlavu a zadíval sa hore. „Peter má

pravdu. Už vám aj môžem prečítať, čo je tam napísané: *Ak sú deti cool, žujú Colagum*. A čo to vlastne je?“

„Colagum je nový druh žuvačky. Ale je odporne sladká a v ústach sa mrví,“ vysvetľoval mu Peter.

Vtom Jupiterovi vypadol z rúk chlieb a zdesene ukazoval na cestu. „Pozor, strýko Jonas! Dívaj sa dopredu! Valí sa na nás nákladiak!“